

اعلامیه هیئت اجرایی سازمان

به مناسبت ۱۰ دسامبر،

۶۱ امین سالگرد صدور اعلامیه جهانی حقوق بشر

در نظامی که رهبری اش در مقابل اعلامیه حقوق بشر، ملحقات و میثاق های جهانی اش، اعلام می دارد: "ما خود حقوق بشر اسلامی داریم". شاهد بودیم طی سی سال، در برابر همین حرف خمینی، در سراسر جغرافیای ایران چگونه به تمام دستاوردهای انقلاب بهمن حمله بردند و خوزستان، کردستان و ترکمن صحرا را رفتند و با نقض آشکار حقوق بشر در پاره پاره ارکان جامعه و در همه حوزه های زندگی شهروندی، از آرزو تا به امروز زدند و کشتند، پیکر مخالفین را مثله کردند و جسم شان را در بیابان ها انداختند، اعدام و ترور نمودند، زندانیان سیاسی را قتل عام کردند، اموال عمومی را خوردند و بردند تا حکومت را با نقض آشکار حقوق بشر در برابر چشمان شهروندان ایران و جهانیان بر سر پا نگه دارند. بقیه در صفحه ۲

پانزده سال پس از انتشار "سیاره آسیب پذیر"

جان بلامی فاستر

مترجم: صادق افروز

هدف اصلی در "سیاره آسیب پذیر" هنگامی که پانزده سال پیش منتشر شد ارائه یک تحلیل مختصر ماتریالیستی و تاریخی از رشد و گسترش بحران زیست محیطی در سطح جهانی بود... بقیه در صفحه ۳

کارگران ایران خودرو

دوش بدوش در کنار جنبش دانشجویی

کارگران ایران خودرو روز دانشجویی گرامی می دارند

اینک پیوند و رشد جنبش دانشجویی فراتر از یک جنبش دانشجویی تبدیل شده است اکنون جنبش دانشجویی نماد جنبش مردم برای آزادی و تغییر تبدیل شده است.

روز دانشجو همچون روز کارگر، پیوند مبارزه کارگران با دانشجویان و دیگر زحمتکشان است. بقیه در صفحه ۲

دستگیری ۲۰۴ نفر در تظاهرات ۱۶ آذر

بقیه در صفحه ۳

ایدز بیماری فقرا

تهمینه بقایی

هر سال، اول دسامبر برابر با ده آذر ماه روز جهانی مبارزه با ایدز نام گذاری شده است. بیماری ایدز و ویروس انتقال دهنده آن ا.ای. بقیه در صفحه ۴

دیدگاه

نزدیک به ۴۰ درصد کارخانه ها

در ایران کار نمی کنند و

دسته دسته کارگران را بیکار می کنند

از مشکلات معدن و افزایش قیمت مواد اولیه و انحصار از سوی شرکت دولتی و ورشکسته شدن چندین واحد تولیدی گفتند و آماری از ۶۰۰ واحد بحران زده معدنی در کشور در کشور ارائه کردند... از توقف فعالیت حدود ۴۰ درصد از کارخانه ها در کشور خبر داد... و کاهش ۴/۷ درصدی اشتغال بر اساس جوازهای تاسیس واحدهای صنعتی که از شاخص های مهم صنعتی محسوب می شد، اشاره شده بود. بقیه در صفحه ۶

"زن" و "مقتعه" دو نشانه پستی از نظر خود رژیم/

در رابطه با عکس و خبر جعلی رژیم

روشنگری. عکس و خبری که رسانه های مامور رژیم بعد از ضرب و شتم و دستگیری مجید توکلی دانشجوی امیرکبیر منتشر کردند، فقط سند سرکوبگری رژیم نیست، بلکه همچنین ماهیت واپسگرایانه و ضد زن رژیم را به نمایش میگذارد. بقیه در صفحه ۷

تشدید ستم و سرکوب راه به جایی نمی برد!

بیانیه کانون نویسندگان ایران در باره سرکوب.

از منجیق سرکوب همچنان سنگ فتنه می بارد.

بقیه در صفحه ۵

تشدید سرکوب در آستانه سال روز جهانی

حقوق بشر

کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید)

بقیه در صفحه ۵

چند خبر در صفحات ۵ - ۷ - ۸

برای دریافت بقیه خبرها، به سایت خبری و وبلاگ کارگری سایت اینترنتی راه کارگر، مراجعه نمایید.

به مناسبت ۱۰ دسامبر،

۶۱ امین سالگرد صدور اعلامیه جهانی حقوق بشر

در نظامی که رهبری اش در مقابل اعلامیه حقوق بشر، ملحقات و میثاق های جهانی اش، اعلام می دارد: "ما خود حقوق بشر اسلامی داریم". شاهد بودیم طی سی سال، در برابر همین حرف خمینی، در سراسر جغرافیای ایران چگونه به تمام دستاوردهای انقلاب بهمین حمله بردند و خوزستان، کردستان و ترکمن صحرا را رفتند و با نقض آشکار حقوق بشر در پاره ارکان جامعه و در همه حوزه های زندگی شهروندی، از آنروز تا به امروز زدن و کشتن، پیکر مخالفین را مثله کردند و جسم شان را در بیابان ها انداختند، اعدام و ترور نمودند، زندانیان سیاسی را قتل عام کردند، اموال عمومی را خوردند و بردند تا حکومت را با نقض آشکار حقوق بشر در برابر چشمان شهروندان ایران و جهانیان بر سرپا ننگه دارند.

بر همین پایه محمد جعفر پوینده نویسنده و مترجم و چهره توانا و شناخته شده کانون نویسندگان ایران را به جرم ترجمه و چاپ این اعلامیه و ملحقاتش، درست در آستانه پخش کتاب، سر به نیست کردند. وکیل خانواده های آنان را (آقای ناصر زرافشان) رابه پنج سال زندان و احکام شلاق محکوم ساختند. دانشجویان و اساتید آنان را اخراج و زندانی کردند. فعالان همیشه آشنای کارگری ایران همچون منصور اساتلو و علی نجاتی و دیگران را با پرونده سازی روانه زندان ساختند و وکیل رسیدگی به پرونده آنان (آقای محمد اولیایی فرد) را به دادگاه فرا خواندند و خود کارگران را در شرایطی که در زندان بسر می برند، غیبا از کار بیکار ساختند. به این هم بسنده نکردند بلکه چهره ای که در دفاع از حقوق کودکان و ارزش های حقوقی اعلامیه جهانی حقوق بشر برای کشور در سطح جهانی اعتبار آفریده بود (خانم شیرین عبادی) و جایزه نوبل را برای اولین بار به ایران آورد، مورد حملات روزمره قرار داده اند، حساب بانکی اش را در همین ماه مسدود و نشان نوبل را نیز به یغما بردند.

امروز بیش از هر زمان دیگر دستگاه ولایت از ترس مرگ، بر متن انزوی بین المللی رژیم اسلامی و در محاصره ی جنبش مردمی و گسترش اختلافات داخلی، به جان مردم افتاده است. صدور احکام سنگین برای رهبران اصلاح طلب، صدور احکام اعدام برای جوانان کردستان و آماده سازی محاکمه ۷ نفر در بلوچستان، نمونه هایی از نقض حقوق بشر و از محورهای سیاست ترساندن مردم است. سرکوب همه جانبه دانشجویان در ۱۶ آذر خونین و دستگیری های وسیع در سراسر کشور همه و همه نشان از وحشت نظام از پیشروی مبارزات ضد استبدادی مردم دارد. سیاست دستگاه ولایت و حکومت اسلامی برای مقابله با روزهای آتی که توسط مردم به پاخواسته رقم می خورد، تکیه یک جانبه بر سرکوب و نقض آشکار حقوق بشر و پایمال کردن حقوق شهروندی است. در متن چنین سیاست سرکوبگرانه ای، در آستانه ی گرامی داشت شصت و یکمین سالگرد تصویب صدور اعلامیه جهانی حقوق بشر ۱۰ دسامبر قرار داریم.

از آن جا که در دیباچه اعلامیه جهانی حقوق بشر؛ شناسایی حیثیت و کرامت ذاتی تمام اعضای خانواده ی بشری و حقوق برابر و سلب ناپذیر آنان اساس آزادی، عدالت و صلح در جهان است؛ از آن جا که ناپدید گرفتن و تحقیر حقوق بشر به اقدامات وحشیانه ای انجامیده که وجدان بشر را برآشفته است و پیدایش جهانی که در آن افراد بشر در بیابان و عقیده آزاد، و از ترس و فقر فارغ باشند، عالی ترین آرزوی بشر اعلام شده است؛ در چنین وضعیتی کمیته حقوق بشر مجمع عمومی سازمان ملل متحد، قطعنامه محکومیت نقض حقوق بشر توسط جمهوری اسلامی در ایران را تصویب کرد. این قطعنامه، جمهوری اسلامی را به خاطر نقض "جدی، ممتد و مکرر" حقوق بشر از جمله در اعتراضات مردمی پس از انتخابات محکوم کرده است.

سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) بر آن است که، مادامی که نظام اسلامی بر حیات جامعه ما مستولی است، حقوق بشر و میثاق های آن در ایران تحقق پذیر نیست. استبداد دینی و حاکمیت اسلامی باید با عزم و اراده خلل ناپذیر مردم در هم شکسته شود و تنها بر ویرانه های این نظام و استقرار حکومتی از آن خود توده های مردم است که می توان حقوق شهروندی را در عرصه های گوناگون زندگی مردم جاری ساخت. ما در شصت و یکمین سالگرد صدور اعلامیه جهانی حقوق بشر، بار دیگر بر پیشتیبانی خود از مبارزات ضد دیکتاتوری، آزادی خواهانه و

برابری طلبانه ی زنان و دختران، دانش آموزان، دانشجویان و جوانان، اساتید دانشگاه ها و معلمان، کارگران و زحمتکشان و اقلیت های ملی کشورمان تاکید می ورزیم و همصدا با همه آزادی خواهان و برابری طلبان، خواستار آزادی بی قید و شرط کلیه زندانیان سیاسی و بویژه زندانیان جنبش اعتراضی، و بازداشت شده گان اعتراضات ۱۶ آذر می باشیم.

سرنگون یاد جمهوری اسلامی

زنده یاد آزادی، زنده یاد سوسیالیسم

هیئت اجرایی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

۱۸ آذر ۱۳۸۸ - ۹ دسامبر ۲۰۰۹

کارگران ایران خودرو دوش بدوش در کنار جنبش دانشجویی

کارگران ایران خودرو دوش بدوش در کنار جنبش دانشجویی

کارگران ایران خودرو روز دانشجویان گرامی می دارند

دوستان و همکاران گرامی

۱۶ آذر مصادف با روز دانشجو است. ۱۶ آذر یک روز تاریخی در میان مردم ایران است. روز ۱۶ آذر زنده است و هرگز فراموش نخواهد شد. روز دانشجو نماد علیه استبداد و دیکتاتوری است. روز دانشجو روز فریاد آزادیخواهی است.

دهها سال از حادثه روز ۱۶ آذر می گذرد ولی هیچکس قادر به از بردن و به فراموشی سپردن آن نیست. پایه های دیکتاتوری شاه با نهال های ۱۶ آذر و از گون شد. هیچ دیکتاتوری در مقابل این نهال آزادی پایدار نخواهد ماند. با خون دانشجویان روز ۱۶ آذر اینک میلیونها دانشجو رشد کرده و راه آنها را ادامه می دهند و شعار مرگ بر دیکتاتوری آنها در فضای میهن مان همیشه طنین افکن بوده است. اگر کسانی فکر می کردند با کشتن دانشجویان در سال ۳۲ حکومت آنها پایدار خواهد ماند، با چشمان خود دیدند که چطور با فریاد و مبارزه دانشجویان به زباله دان تاریخ سپرده شدند.

اگر کسانی فکر می کردند که با کشتن دانشجویان در سالهای سیاه دهه ۶۰ و بیستن دانشگاهها دیگر شاهد رشد مبارزه دانشجویان نخواهند بود. ولی دیدند که چطور در سال ۷۸ جنبش دانشجویی با وجود گزینش و محدودیت تحصیلی پایه های دیکتاتوری را لرزاند. اگر کسانی فکر می کردند با سرکوب ۱۸ تیر دیگر شاهد اعتراضات دانشجویان نخواهند بود. چند سال بعد دیدند که چطور دانشجویان عکس های دیکتاتور را در مقابل چشمان خود آن را آتش زدند.

اگر کسانی فکر می کردند با دستگیری هزاران دانشجو و بازداشت و فراری دادن دانشجویان دیگر شاهد فریاد دانشجویان نخواهند بود.

در ۲۵ خرداد دیدند که این جنبش شکست ناپذیر است و این بار عظیم تر و بزرگتر و پالنده تر و با پیوند با تمامی زحمتکشان به میدان آمده و خواهان پایان به دیکتاتوری و رسیدن به آزادی است.

آنها دیدند چطور دانشجویان در کنار پدر خود و در کنار دوستان خود در روز کارگر و اعتراضات کارگری در کنار جنبش کارگری ایستادند و با پس نکتیدند. جنبش دانشجویی اینک عظیم تر و متشکل تر و آگاهتر به راه خود ادامه می دهد و هیچ نیروی قادر به متوقف کردن آن نیست.

چون اینک پیوند و رشد جنبش دانشجویی فراتر از یک جنبش دانشجویی تبدیل شده است اکنون جنبش دانشجویی نماد جنبش مردم برای آزادی و تغییر تبدیل شده است.

روزی دوشنبه گرامی داشت روز دانشجو پرشکوهرتر از قبل و اینک با همه فشرهای زحمتکش که خواهان تغییر و آزادی و رفاه هستند برگزار خواهد شد.

همکاران گرامی و دوستان کارگر

دانشجویان این فرزندان ما و دوستان ما اینک می روند با گرامی داشت روز ۱۶ آذر حماسه دیگری بیافرینند.

روز دانشجو همچون روز کارگر پیوند مبارزه کارگران با دانشجویان و دیگر زحمتکشان است.

ما جمعی از کارگران ایران خودرو ضمن گرامی داشت روز دانشجو و تبریک روز دانشجویی همه دانشجویان عزیز که همانا فرزندان و دوستان ما هستند در روز دوشنبه دوش به دوش و در کنار فرزندان خود بوده و آنها را تنها نخواهیم گذاشت.

و عده ما روز دانشجو مقابل دانشگاه تهران

زنده یاد جنبش دانشجویی

مستحکم تر باد پیوند جنبش کارگری با جنبش دانشجویی

جمعی از کارگران ایران خودرو ۱۴ آذر ۸۸

پانزده سال پس از انتشار "سیاره آسیب پذیر"

جان بلامی فاستر

مترجم: صادق افروز

هدف اصلی در "سیاره آسیب پذیر" هنگامی که پانزده سال پیش منتشر شد ارائه یک تحلیل مختصر ماتریالیستی و تاریخی از رشد و گسترش بحران زیست محیطی در سطح جهانی بود. این کتاب از تمدن های اولیه شروع می کرد و به جامعه انحصاری سرمایه داری در اواخر قرن بیستم خاتمه می یافت. حالا وقتی به نسخه اصلی نگاهی دوباره می اندازیم - و حتی به نسخه دومی که پنج سال بعد از چاپ نخست با تغییراتی جزئی و ضمائم به چاپ رسید - به این نتیجه می رسم که در این نوشته مسئله اساسی که با واقعیات پیرامون ما مطابقت نداشته و احتیاج به تجدید نظر داشته باشد وجود ندارد. با این وجود دنیای ما در پانزده سال گذشته شاهد نقش فعال انسان در رابطه با محیط زیست و افزودن نیروها و عواملی بوده که در این کتاب مورد تاکید قرار گرفته اند.

پس از انتشار چاپ اول، این کتاب از سوی برخی محافل چپ به عنوان هوجی گر و شلوغ کردن بی دلیل، مورد انتقاد قرار گرفت. (۱) آنها به وضعیت بسیار وحشتناک زیست محیطی سیاره ما کم بها می دادند و جدی بودن این مسئله را نادیده می گرفتند. در چاپ نخست کتاب در سال ۱۹۹۴ در اولین پاراگراف چنین آمده بود: "بر طبق گزارش انستیتوی معتبر و رلد واچ، ما اگر بخواهیم از سقوط برگشت ناپذیر محیط زیست (در چاپ دوم واژه محیط زیست را با محیط زیستی-اجتماعی جایگزین کردیم) جلوگیری کرده و کنترل مسائل پیرامونمان را در دست داشته باشیم تنها چهار دهه فرصت داریم، و سال های ۱۹۹۰ سال های بسیار پر اهمیتی در آغاز این تغییرات ضروری هستند." اما امروز به نظر می رسد این زمان بندی بسیار خوشبینانه بوده است. شواهد موجود دال بر این هستند که تا ده سال آینده بشر در رابطه با کنترل آب و هوا و زمین به نقطه غیرقابل برگشتی خواهد رسید. اگرچه هزینه اجتماعی - محیط زیستی ادامه چنین روند آلوده سازی برای نسل ها احساس نخواهد شد. نوب شدن سریع و همزمان یخ ها در مناطق قطب شمال و ورقه های یخ در قطب جنوب و گرین لند و پهنه های منجمد در شمال و یخ های عظیم در مناطق کوهستانی همگی گواهی بر یک تغییر آب و هوایی گسترده است که اگر متوقف نشوند پی آمد غیر قابل تصویری برای زندگی در روی زمین خواهند داشت. (۲)

آینده بخصوص برای کسانی که در آسیای جنوبی زندگی می کنند بسیار تیره و تار است. در این قسمت از زمین فجایع متعدد محیط زیست را تهدید می کند. در راس چنین تهدیداتی می توان از: ذوب شدن یخ های هیمالیا، بالا آمدن سطح آب دریا ها، تاثیر منفی افزایش درجه حرارت بر محصولات کشاورزی، تغییرات احتمالی در بارش باران های موسمی، افزایش سیل و قحطی، از دست رفتن جنگل ها، افزایش گرسنگی و مرض و افزایش حوادث مربوط به آب و هوا همچون گردباد در مناطق ساحلی و طوفان نام برد. در نیپال از بین رفتن سطوح یخ به بالا رفتن سطح آب در دریاچه های یخی و سیلاب ها انجامیده که خطر بسیار بزرگی برای مردم و محیط زیست محسوب می شود. در حال حاضر ۲۶ دریاچه از مجموع ۲۳۲۳ دریاچه یخی جزو مناطق خطرناک اعلام شده اند. افزایش ۳-۴ درجه سانتیگراد حرارت موجب ذوب شدن ۵۸-۷۰ درصد برف ها و مناطق یخی در نیپال خواهد شد. (آی پی سی سی) که پنل بین دولت ها در مورد تغییرات آب و هوایی در سازمان ملل است (۳) اخیرا در اخطاریه ای گفته است اگر گرم شدن زمین با همین شدت ادامه داشته باشد توده های یخ در هیمالیا تا سال ۲۰۳۵ بطور کامل از بین خواهد رفت. چنین ذوب شدنی به جاری شدن وحشتناک رودخانه ها در آسیای شرقی خواهد انجامید که دهه ها ادامه خواهد داشت. بدنبال چنین سیلاب هایی، کمبود آب در رودخانه ها را شاهد خواهیم بود زیرا رودخانه ها از این کوه های یخی تغذیه می شوند. رودخانه هایی که آب شان را از یخ های هیمالیا می گیرند و تقریبا منبع آبی نمی از مردم جهان هستند و بنابراین برای بخش عظیمی از جمعیت انسانی نقش حیاتی بازی می کنند. همزمان عامل خطرناک دیگری در منطقه بسیار پرجمعیت لتای گنگز - برهماپوترا ظاهر شده است. علائمی دال بر این هستند که سطح آب دریا بطور دائم در حال بالا آمدن است و زندگی میلیون ها انسانی را که در این مناطق ساحلی زندگی می کنند تهدید می کند. این تهدید بسیار خطرناک توجهی به مرز ها و تاریخ تقسیم بندی هایی که بشر ایجاد کرده ندارد. مردم پنگلادش

و ایالت بنگال غربی در هندوستان به یکسان در معرض خطر قرار دارند. آسیب پذیری مردم آسیای شرقی در مقابل تغییرات آب و هوایی به دلیل فقر گسترده دو چندان خواهد بود. پانزده سال پیش چنین تهدیداتی برای بشر و محیط زیست به سختی قابل پیش بینی بود اما درحال حاضر به نظر می رسد این تهدیدات خطرناک بسیار به ما نزدیک هستند. (۴)

"سیاره آسیب پذیر" اگرچه بدرستی بحران محیط زیستی جهانی را تحت سیطره نظام سرمایه داری تحلیل می کرد اما نمی توانست پیش بینی کند این بحران با چه سرعتی شتاب خواهد گرفت. "سیاره آسیب پذیر" اگرچه راه حل را در هم تنیده شدن جنبش سوسیالیستی و تلاش برای حفظ محیط زیست می دید ولی پیش بینی نمی کرد که چنین آلترناتیوی با این سرعت خود را به عنوان آلترناتیوی تاریخی مطرح کند. با انقلاباتی که در آمریکای لاتین (ونزوئلا و بولیوی) و آسیای جنوبی (نیپال) رخ داده است سوسیالیسم قرن بیستم و یکم بطور تنگاتنگی با زیست شناسی رادیکال در هم تنیده شده است. همانگونه که ایوو مورالس رئیس جمهور سوسیالیست بولیوی در ۲۸ نوامبر ۲۰۰۸ بیان داشت: "مادامی که ما سیستم سرمایه داری را با سیستمی که بر اساس همبستگی و هارمونی بین مردم و طبیعت است جایگزین نکرده باشیم اقداماتی که ما برای نجات سیاره مان انجام می دهیم جز اقداماتی تسکین دهنده نبوده و تاثیرات مثبت شان جنبه موقتی و زود گذر خواهد داشت." (۵) امروز ما با انقلابیونی هستیم که برای ایجاد جامعه ای عادلانه و با دوام تلاش می کنیم و با مبارزه را باخته ایم.

بوجین، اورگان، ۲۲ جولای ۲۰۰۹

یاد داشت ها:

۱. برای مثال مراجعه کنید به:

David Harvey, *the geography of justice, nature, and differences* (Cambridge, Massachusset: Blackwell, 1966), 194

۲. برای توضیحات دقیقتر نگاه کنید به:

John Bellmy Foster, Brett Clark, and Richard York Ecology: The Moment of Truth- An Introduction, Monthly Review 60, no. 3 (July-August 2008) 1-11 - Review

۳. این کمیته در سازمان ملل به امور آب و هوایی می پردازد (Change) (IPCC UN Intergovernmental Panel on Climate)

Asian Regional South, Ulka Kelkar and Suruchi Badwal *Studyon Climate Change Impaactand Adaptation, UN Human Paper Occasional: Report 2007/2008 development Development Network, science and*, <http://hdr.undp.org> August "Monitoring Climate Change at the Top of the World," August ۱۶, ۲۰۰۷ <http://www.scidev.net>

۵.

November 28 "Capitalism Evo Morales," Save the planet From *journal of Socialist renewal* link: [International, 2008](http://links.org.au/note/769) <http://links.org.au/note/769>

۶ دسامبر ۲۰۰۹

دستگیری ۲۰۴ نفر در تظاهرات ۱۶ آذر

سایت خبری راه کارگر: بنا بر اعلام فرمانده نیروی انتظامی ۲۰۴ نفر در تظاهرات دیروز تهران دستگیر شده اند. از آنجایی که هیچ گاه به امار های رژیم اعتمادی نبوده و نیست، قطعاً دستگیر شدگان بیش از این تعداد هستند. و رژیم با اعلام نکردن تعداد و اسامی آنها می خواهد که دوباره دست عوامل خود را در زندانها برای هر گونه جنایتی باز بگذارد. فرزندان رشید و زندانیان را تنها نگذاریم.

فرمانده انتظامی تهران بزرگ از دستگیری ۱۶۵ مرد و ۳۹ زن در تظاهرات ۱۶ آذر تهران خبر داد و گفت: ۱۸ پلیس نیز در این زمینه مجروح شده اند. سرتیب عزیز الله رجب زاده در گفتگو با مهر افزود: پرونده افراد بازداشت شده در مراجع ذیصلاح قضایی در حال رسیدگی است.

این مقام مسنول در نیروی انتظامی تاکید کرد: پیش از این اعلام کرده بودیم که هر نوع تجمع در این روز غیر قانونی است، اما باز هم در اطراف دانشگاه تهران شاهد تجمعاتی بودیم.

رجب زاده بیان داشت: در درگیری های روز گذشته ۱۹ مورد تخریب گزارش شده و تعدادی تابلو راهور نیز از بین رفته است. وی گفت: حداکثر حدود ۲ هزار نفر در تجمع های غیر قانونی روز گذشته حضور داشته اند.

ایدز بیماری فقرا

تعمینه بقایی

هر سال، اول دسامبر برابر با ده آذر ماه روز جهانی مبارزه با ایدز نام گذاری شده است. بیماری ایدز و ویروس انتقال دهنده آن اچ.ای. وی، بیش از سه دهه است که به یک اپیدمی بزرگ جهانی تبدیل شده و به مرگ و میر گسترده ای در سراسر جهان انجامیده است. بنا بر آمار سازمان بهداشت جهانی، دامنه گستردگی این بیماری و آلودگی به ویروس اچ. ای. وی، در همه نقاط جهان به یکسان نیست. بنا بر این آمار، تنها در سال ۲۰۰۵ جمعیت ۱۵ تا ۴۹ ساله سنی آلوده به اچ. ای. وی در سراسر جهان یک در صد اعلام شد که از این تعداد شش در صد تنها در کشورهای آفریقایی بوده است. آلودگان به ویروس اچ. ای. وی در سراسر جهان بیش از سی و هشت و نیم میلیون نفر اعلام شد که بیست چهارونیم میلیون آن تنها در کشورهای آفریقایی بوده است. مرگ و میر ناشی از ایدز در سراسر جهان بیش از دو نیم میلیون نفر برآورد شد که دومیلیون آن فقط در آفریقا بوده است. این درحالی است که این رقم، در کشورهای اروپای غربی، تنها به دوازده هزار نفر منحصر بوده است.

نگاهی به این آمار تکان دهنده، خود گویای این واقعیت تلخ است که بیماری ایدز به یک بیماری طبقاتی مبدل شده و از فقرا و محرومان جوامع قربانی می گیرد. فقر فزاینده مردم، فقدان آموزش، پیش گیری و درمان در کنار حکومت های فاسد، غیر مردمی و سود جوی کشورهای آفریقایی، زمینه های به وجود آورنده چنین تراژدی دردناکی است.

تولید و اشاعه داروهای ضد ایدز با کاهش درجه پیشرفت عفونت اچ- ای- وی و به این ترتیب به تعویق انداختن مرحله ابتلا به ایدز، در واقع موجب کاهش مرگ و میر و کنترل این بیماری شده است. ولی هزینه بالای این داروها و گران بودن درمان توسط این داروها، مشکل جدی است که دسترسی به این داروها و در مان ایدز را به معضل بزرگی مبدل کرده است و این البته بیش از هر جا در آفریقا و کشورهای فقیر مطرح است. هزینه درمان به وسیله داروهای ضد ایدز برای یک نفر ده هزار تا پانزده هزار دلار در سال در کشورهای پیشرفته غرب و هشتصد دلار در سال در برخی کشورهای آفریقایی است. در حالی که بسیاری از مردم در کشورهای آفریقایی در فقر مطلق غوطه زده و با دو دلار در روز زندگی می کنند، تقبل هزینه درمان ایدز هرگز دست یافتنی نیست و خیل عظیم بیماران ایدز محکوم به مرگ هستند.

در کشور ما نیز به مناسبت این روز همایشی برگزار شد و طی آن رئیس مرکز مدیریت بیماری های واگیر دار و وزارت بهداشت، محمد مهدی گویا، آمار تکان دهنده ای را درباره ایدز در ایران ارائه کرد. بنا به این آمار، شیوع گسترده ویروس ایدز در منطقه مدیترانه شرقی از جمله ایران اساسا در گروه سنی ۱۴ تا ۴۹ سال است. وی افزود: در حال حاضر ۸۰۰۰۰ نفر آلوده به ویروس ایدز تخمین زده می شود و هم اکنون از ۲۰۰۰۰ نفر مبتلای شناسان شده به ایدز در کشور ۲۷۰۰ نفر در مرحله ورود به مرحله ایدز هستند و ۳۴۰۹ مورد مرگ و میر ناشی از بیماری ثبت شده است."

وزیر رفاه، صادق مصولی نیز در این همایش بیماری ایدز را در ارتباط مستقیم با فقر، ناامنی اجتماعی، بیکاری و اعتیاد دانست و افزود: "سهم ایدز در خانواده های فقیر بیشتر است"

رشد فزاینده ایدز در گروه سنی ۱۵ تا ۴۹ سال، یعنی گروه سنی فعال جامعه و سرمایه های اصلی کشور، و ارتباط انکارناپذیر آن با رشد گسترده اعتیاد، فقر و فحشا و بالا خره درجه ابتلای فقرای جامعه به این بیماری، تصویر غم انگیز و دردناکی را جلوی روی می گذارد.

افزایش افسارگسیخته ورود مواد مخدر، آسانی دسترسی به آن ها تا حدی که به قول طاهری جانشین ستاد مبارزه با مواد مخدر مواد را حتی بر کف خیابان ها هم می توان یافت، بر بستر فقر گسترده، بیکاری وسیع و بی آیندهی هر چه بیشتر، عامل اصلی رانده شدن توده عظیم جوانان به اعتیاد است. آلودگی از طریق اعتیاد تزریقی و

استفاده از وسایل مشترک تزریقی یکی از دلایل عمده آلودگی به ویروس ایدز و ابتلای به این بیماری عنوان شده است.

رژیم اسلامی علی رغم تمهیداتی ناظر بر تهیه و توزیع سوزن و سرنگ های یک بار مصرف در میان معتادان و طرح متادون درمانی جهت کنترل اعتیاد و درمان معتادان، به دلایل متعدد قادر به پوشش دادن بهداشت، پیش گیری و درمان معتادان جهت کنترل ایدز نمی باشد. جایی که اعتیاد به مواد مخدر، جرم محسوب می شود و معتادان تحت تعقیب قانونی قرار می گیرند، چگونه می توان انتظار داشت که معتادان مواد مخدر داوطلبانه به مراکز بهداشتی و درمانی مراجعه و خواهان سرنگ های استریل یک بار مصرف شوند؟ زمانی که با اعتیاد به مواد مخدر نه به عنوان یک بیماری اجتماعی معلول جامعه سرمایه داری بلکه به عنوان بزهکاری برخورد میشود و در مواردی آن ها را به شدید ترین وجهی مجازات می کنند، چگونه می توان این بیماری اجتماعی و زمینه جدی ایدز را کنترل کرد؟ ناگفته نماند که ورود گسترده مواد مخدر به کشور و آسانی دسترسی به آن ها، تنها و تنها از طریق دخالت مستقیم خود سرمداران فاسد رژیم ممکن و میسر است. وگرنه رژیمی که بر جان و مال مردم چنگ انداخته و با کنترل جهنمی خود بر لحظه لحظه ی زندگی مردم، زندان بزرگی را در کشور به وجود آورده، چگونه قادر نیست ورود مواد مخدر به کشور را کنترل کند و اعتیاد را در مهار بگیرد؟

آموزش های بهداشتی، پیش گیری و بالاخره درمان به وسیله داروهای ضد ایدز نیازمند یک سیستم متمرکز اطلاع رسانی در رابطه با تعداد مبتلایان، نحوه آلودگی خود و خانواده هایشان، مراکز آلوده، ایجاد درمانگاه ها و بیمارستان ها جهت ارائه خدمات آموزشی، بهداشتی، آموزش ارتباط جنسی بی خطر در میان خانواده های مبتلایان و بالاخره توزیع داروهای ضد ایدز در میان مبتلایان می باشد.

در کشور ما که وضعیت بهداشت و درمان از برکت سر سیاست های رژیم ضد بشری اسلامی روز به روز به وخامت می گراید، چگونه چنین برنامه هایی ممکن است. وقتی بهداشت و درمان اساسا خصوصی است و فقط پولدارها و طبقات مرفه می توانند از عهده تامین هزینه های پزشکی خود برآیند، مردم فقیر که بیش ترین درصد معتادان و آلودگان به ایدز به آن ها تعلق دارد، چگونه می توانند از پس تامین هزینه های کمر شکن داروهای ضد ایدز و آزمایش مداوم در آزمایشگاه های مجهز جهت میزان تاثیر دارو و پیشرفت درمان برآیند.

آن ها که به خاطر یک بیماری ساده، جان خود را از دست می دهند، چرا که حتی در بیمارستان های دولتی هم قادر به درمان خود و تامین هزینه های پزشکی نیستند، چگونه می توانند با بیماری ایدز مقابله کنند.

درد و محنت بیماران مبتلای به ایدز و آلودگان به ویروس اچ- ای- وی تنها به این جا ختم نمی شود که از عهده تامین هزینه های آن بر نمی آیند بلکه پیش دآوری ها و طرز تفکر غلط در جامعه و انگ و برچسب زدن نسبت به ایدز و بیماران مبتلا به ایدز نیز عامل دیگری است که بر درد و رنج آن ها می افزاید. مبتلایان به ایدز، در محیط های کار منزوی شده و غالباً کارشان را از دست می دهند. کودکان مبتلا به ایدز و یا فرزندان خانواده های مبتلا در مدارس و محیط های آموزشی منزوی و تحت فشارهای روحی و روانی قرار گرفته و بعضا مجبور به ترک مدرسه می شوند. اعمال این گونه فشارهای روحی و روانی تحمل این بیماری را طاقت فرساتر می کند. بالا بردن آگاهی اجتماعی نسبت به این بیماری، روش های سرایت آن و بالاخره تاکید بروجه انسانی برخورد با بیماران ایدزی در مقابله با این بیماری و تامین حداقل امکانات زندگی برای این بیماران اهمیت بسزایی دارد.

اما در رژیم فاسد اسلامی که خود دامن زنده این گونه نگرش و طرز برخورد به ایدز است، این چگونه ممکن است. رژیمی که با نادیده گرفتن حق طبیعی انسان آزاد برای عشق ورزیدن و رابطه متقابل انسانی، بخش عظیمی از پسران و دختران جوان را به روابط مخفیانه و ناسالم و پر خطر سوق داده است، صیغه و به بیانی کلاه شرعی برای فحشاء رسمی را رواج داده و زمینه ابتلا به بیماری های مقاربتی و ایدز را فراهم می کند، آزادی هم جنس گرایان را که در دنیای مدرن امروزه حقی شناخته شده و پذیرفته شده است را نقض و آن ها را سرکوب می کند، هرگز نمی تواند در ارتقای آموزش های بهداشتی، پیش گیری و درمان ایدز و هم چنین مقابله با پیش دآوری

ها، تبعض ها و نگرش های غلط علیه این بیماری و بیماران مبتلا به ایدز نقشی ایفا کند.

به گزارش واحد مرکزی خبر، رنجبر سرپرست فرمانداری راور گفت: در این حادثه که دیشب (دوشنبه) روی داد حفره ای در تونل معدن ایجاد و انفجار گاز باعث کشته شدن آنان شد. معدن هجندک در ۷۵ کیلو متری شهر راور قرار دارد و ۵۰۰ نفر در آن کار می کنند. **دسامبر ۸، ۲۰۰۹**

تشدید ستم و سرکوب راه به جایی نمی برد!

بیانیه کانون نویسندگان ایران در باره سرکوب.

آزادگان! آزادی خواهان!

از منجیق سرکوب همچنان سنگ فتنه می بارد. روز جمعه ۱۳ آذر- روز مبارزه با سانسور- از برگزاری مراسم بزرگداشت محمد مختاری و محمدجعفر پوینده، جانباختگان راه آزادی و ستمستیزی، جلوگیری کردند. روز بعد، شنبه ۱۴ آذر، در پارک لاله تهران به تجمع مادران عزاداری که جگرگوشه های شان را در شکنجه گاه ها و خیابان ها به خون کشیده اند یورش بردند و ضمن ضرب و شتم بی رحمانه ای این سالخوردهگان داغدار بیش از بیست تن از آنان را بازداشت و روانه سیاهچال ها کردند. دوشنبه ۱۶ آذر، روزنامه ریحات نو را توقیف کردند. و سرانجام سرکوب روزهای اخیر به اوج خود رسید و در طول روز و شب ۱۶ آذر مراسم مسالمت آمیز، روز دانشجو □ با چماق و باتوم و گاز اشک آور و تیراندازی روبه رو شد و صدها تن از دانشجویان و مردم معترض و آزادی خواه دستگیر شدند.

مردم شریف و آزاده!

ما می پرسیم مگر نه این که حاکمیت خود در دی ماه ۱۳۷۷ پذیرفت که پوینده و مختاری و نیز پروانه اسکندری و داریوش فروهر توسط عناصر وزارت اطلاعات به قتل رسیدند؟ پس چرا مانع برگزاری مراسم یادبود این ستمگشتگان می شود؟ مگر نه این که قرار شد شکنجه گران متولی کهریزک به جرم کشتار فرزندان مادران عزادار محاکمه شوند؟ پس چرا به تجمع توأم با سکوت این مادران یورش می برند و آنان را به ضرب مشت و باتوم بازداشت می کنند؟ مگر نه این که آزادی مطبوعات و نشریات از جمله دست آوردهای انقلاب مردم در سال ۱۳۵۷ است که حاکمیت کنونی قاعدتاً باید آن ها را پاس بدارد؟ پس چرا حتی همین نشریات خودی را که از سوی جناحی از خود حاکمیت منتشر می شوند بر نمی تابد و آن ها را یکی پس از دیگری به محاق توقیف می برد؟ مگر نه این که روز دانشجو در مخالفت با کودتای سیاه و ننگین ۲۸ مرداد و ورود نیکسون جنایتکار به ایران در ۱۶ آذر ۱۳۳۲ شکل گرفت و حاکمیت کنونی ظاهراً خود را میراثدار آن مبارزه ی ضد استبدادی- ضد امپریالیستی می داند؟ پس چرا مراسم دانشجویان را این چنین وحشیانه در هم می کوید؟

مردم آزادی خواه!

چنان که در یکی از بیانیه های اخیر اعلام کرده ایم، حاکمیت در مسیری افتاده است که ادامه حیات خود را در تشدید بیش از پیش سرکوب و ستم جستجو می کند، راه بی بازگشتی که فرجام آن از هم اکنون روشن است: آنان که باد می کارند، توفان درو خواهند کرد. پاسخ پرسش های بالا را در این واقعیت عریان باید یافت. ما تشدید ستم و سرکوب را محکوم می کنیم و بر اساس منشور خود آزادی بیان بی هیچ حصر و استثنا را حق مسلم همگان می دانیم و بر آن پای می فشاریم. به نظر ما، آن چه گذشت همه از مصادیق بارز سرکوب آزادی بیان است. ۱۷ آذر ۱۳۸۸

بیش از ۲۰۰۰ رسانه در جهان، وقایع ۱۶

آذر دانشجویی در ایران را پوشش دادند.

پایداری دانشجویان، جوانان و دیگر مردم مبارز و آزادی خواه در مقابل تهاجم وحشیانه نیروهای سرکوبگر رژیم جمهوری اسلامی ایران و تداوم ۶ ماهه جنبش اعتراضی اخیر مردم در مبارزه با رژیم ولایت فقیه، از جمله دلایل این پوشش گسترده خبری رسانه ها در جهان، اعلام شده است.

تشدید سرکوب در آستانه

سال روز جهانی حقوق بشر

رژیم جمهوری اسلامی در تمامی عرصه های زندگی فردی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی پرونده سنگین و سیاهی دارد. بنیان این حکومت بر خون ریزی و سرکوب بنا نهاده شده است. از همان روزهای آغازین اش، به دستاوردهای قیام آزادی خواهانه مردم حمله کرد، خوزستان و کردستان و ترکمن صحرا را بخون کشید. در تداوم جنایات خود، ده ها هزار تن از آزادی خواهان و انقلابیون را در دهه شصت دستگیر، شکنجه و در زندان به قتل رساند. همزمان دستگاه کشتار خود را به خارج از مرزهای ایران گسترش داد و بیش از دویست تن از مخالفان تبعیدی را به قتل رساند. یازده سال پیش شماری از روشنفکران، نویسندگان و روزنامه نگاران را ربود و به طرز فجیعی به قتل رساند.

با افزایش نارضایتی در میان مردم، سرکوب و کشتار را به تمامی عرصه های اجتماعی گسترش داد و جنبش های اجتماعی را یکی پس از دیگر مورد یورش قرار داد، فعالان کارگری، دانشجویی، زنان و معلمان را دستگیر، شکنجه و زندانی کرد. تبه کاران حاکم سرکوب های اجتماعی را به آنجا کشاندند که وکلا و حقوقدانان را هم به اتهام دفاع از موکلان خود زندانی و پروانه وکالت آن ها را لغو کردند. در عرصه مطبوعات، روزنامه ها و نشریات خودی را هم تحمل نمی کنند. روزی نیست روزنامه ای تعطیل نشود و دست اندرکاران آن محاکمه و بیکار نشوند. سانسور در ابعاد وسیعی تشدید شده است. صدها سایت اینترنتی مسدود و نویسندگان آن ها دستگیر شده و تحت تعقیب قرار گرفتند.

با تشدید نارضایتی و اعتراضات عمومی، مزدوران و اوباش بسیجی و لباس شخصی را در کنار سایر نیروهای سرکوب به خیابان ها گسیل کردند، به صف میلیونی مردم حمله کردند، وحشیانه به جان مردم افتادند، به آنان شلیک کردند، بیش از چهار هزار نفر را دستگیر، شکنجه و مورد تجاوز قرار دادند، در زیر شکنجه به قتل رساندند و دختران جوان را بعد از تجاوز سوزاندند.

امسال در آستانه سالروز جهانی حقوق بشر، در شاتزده آذر روز دانشجو، به صف اعتراضی دانشجویان و مردم معترض حمله کرده، آن ها را وحشیانه مورد ضرب و شتم قرار داده و بیش از دویست نفر را فقط در تهران دستگیر کردند.

حکومتی با این کارنامه سیاه نمی تواند مدتی طولانی دوام بیاورد. کار تبه کاران دین سالار و سرمایه سالار حاکم بر ایران از نقض حقوق بشر و با تلاش برای بهبود وضع حقوق بشر در چارچوب حکومت آن ها گذشته است. آنقدر جنایات کرده اند که هرگز از وجود پلیدن شان زدوده نخواهد شد مگر با سرنگون گردن شان. توده مردم ایران به این مساله آگاه است. از این رو خود پرچم مبارزه را با تمام خون هائی که رژیم جمهوری اسلامی به زمین ریخته و می ریزد، برای تغییر وضعیت غیرانسانی کنونی به دست گرفته است.

کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید)

هفده آذر ۱۳۸۸ برابر با ۸ دسامبر ۲۰۰۹

شیرین عبادی،

جایزه خود را به مادران عزادار اهدا کرد

روزآتلاین: دیروز مصادف با شانزدهم آذرماه، در مراسمی رسمی در مجلس اعیان انگستان، موسسه خدمات بین المللی حقوق بشر، جایزه حمایت بین المللی از حقوق بشر را به شیرین عبادی تقدیم کرد. این موسسه جایزه خود را به خاطر تلاش های برنده ایرانی

4 کارگر قربانی گازگرفتگی در معدن راور

ویلاگ کارگری

بر اثر گاز گرفتگی در معدن بزرگ زغال هجندک راور، ۴ کارگر جان باختند.

جایزه صلح نوبل در جهت گسترش حقوق بشر به وی اختصاص داد. در مراسم فوق، که با حضور جمع زیادی از شخصیت های سیاسی و اجتماعی انگلیس برگزار شد، شیرین عبادی به پاس "تحمل فراوان اعضای کمیته مادران عزا دار"، جایزه خود را با به این کمیته تقدیم کرد.

"دیدگاه"

"اعترافات ایلنا در رابطه با ورشکستگی صنایع، واحدهای تولیدی، بانک ها و در جمهوری اسلامی ایران"

نزدیک به ۴۰ درصد کارخانه ها

در ایران کار نمی کنند و

دسته دسته کارگران را بیکار می کنند

ایلنا: کاسه صبر فعالان صنعت کشور لبریز شده است. این موضوع به آشکارترین شکل در اظهارات اخیر اعضای اتاق های بازرگانی سراسر کشور دیده می شود و گویا این بار نمی توان با ارائه آمار و ارقام آنها را به سکوت دعوت کرد و همین موضوع هم سبب شده که نمایندگان بی تفاوت مجلس هشتم که با وجود انتقادات فراوان به عملکرد محرابیان، بار دیگر به وی رای اعتماد دادند، این بار و به فاصله فقط چند ماه از آغاز به کار دوران وزارت وی در دولت دهم، پرونده وی را در مجلس گشوده اند. شاید بتوان علت اصلی در تصمیم مجلس برای استیضاح سریع وزیر صنایع و معادن را به عدم تغییر رویه وی در دوران جدید وزارتش نسبت داد، رویه ای که در آن بی اعتنایی به انتقادات کارشناسان و فعالان اقتصادی شایبیت اعمال وزیر محسوب می شد.

اختلاف آماري وزارت صنایع با فعالان اقتصادی

به گزارش ایلنا، نخستین جرقه در سال گذشته زده شد. معاون وزیر صنایع و معادن در مراسم تقدیر از برخی صنعتگران نمونه آماری ارائه کرد که براساس آن ۱۰۰ تا ۱۵۰ واحد بحران زده معدنی در کشور ترسیم می شد. این اظهارات اعتراض فعالان معدن کشور را به همراه داشت. به فاصله ۲ روز بعد، وزیر لحظات نفس گیری را در رویارویی با اعضای اتاق بازرگانی ایران تجربه کرد. در این نشست که ۳ ساعت به طول انجامید معدنی ها از مشکلات معدن و افزایش قیمت مواد اولیه و انحصار از سوی شرکت دولتی و ورشکسته شدن چندین واحد تولیدی گفتند و آماری از ۶۰۰ واحد بحران زده معدنی در کشور ارائه کردند. در همین نشست اسلامیان، رئیس اتاق بازرگانی اصفهان در سخنانی به دوره های حساس کشورمان از آغاز انقلاب تاکنون اشاره کرد و از اینکه بانک های کشور در دوره حساس فعلی که جنگ اقتصادی شروع شده، همانند بانک های اروپایی تولیدکنندگان را تحریم کرده اند، اظهار تاسف کرد. وی تاکید کرد که هیچ عاقلی با کنترل نقدینگی مخالف نیست، اما معتقدم مقابله با نقدینگی باید در واردات و دلایل بازی باشد نه در عرصه تولید. اسلامیان خاطرنشان کرد که اگر جنگ، جنگ اقتصادی است و همه سربازان اقتصادی اند، آیا سرباز را باید از پشت سر هدف قرار داد؟ ابراهیم جمیلی، دیگر عضو هیات رئیسه اتاق ایران نیز از وضعیت هشداردهنده ۶۰۰ واحد تولیدی معدنی خبرداد و خطاب به وزیر صنایع گفت: صنعت سرب و روی در بدترین شرایط و سخت ترین روزهایش به سر می برد و چنانچه ماده معدنی آنها تامین نشود ۶۰ واحد تولیدی به مرز ورشکستگی می رسند.

امیدی که به یاس بدل شد

وزیر در آن جلسه با سکوت به درد دل های فعالان اقتصادی گوش داد، اما در فاصله ای کوتاه انگار تمامی آنها را به فراموشی سپرد. جدی تر شدن آثار بحران اقتصادی جهانی بر اقتصاد کشور، این توقع را در تولیدکنندگان ایرانی ایجاد کرد که وزیر صنایع با گوشزد کردن تاثیرات بحران بر صنعت و معدن کشور، مسوولان تقنینی و اجرایی را به اتخاذ راهکارهایی برای جبران زیان های ناشی از بحران بر تولید کشور وادار کند، اما وزیر، راه رئیس خود، احمدی نژاد را در پیش گرفت و مدعی شد که بحران جهانی کمترین تاثیری بر

صنعت و معدن کشور نداشته است و این چنین امید تولیدکنندگان را به یاس بدل کرد.

حال صنعت خوب است

با این حال مشکلات جدی تر از آنی بود که بتوان با تکذیب و پاک کردن صورت مساله بر آنها فائق شد. گزارش اتاق بازرگانی از حدود ۱۸۰ واحد بزرگ صنعتی نشان داد که بسیاری از این واحدها در آستانه ورشکستگی قرار دارند. انتشار اخبار و اطلاعات مالی ایران خودرو که بدون حمایت های دولت ورشکسته بود، نشان داد که دامنه بحران به بزرگترین واحدهای کشور که دارای بازار انحصاری و تحت الطاف همیشگی دولت هستند نیز رسیده است، اما تمام اینها سبب نشد که محرابیان از حرف و موضع خود کوتاه بیایند. "حال صنعت خوب است".

با پایان گرفتن انتخابات ریاست جمهوری و فضای نسبتاً بسته ای که بر رسانه ها حاکم شد، وزیر صنایع و معادن کمتر در معرض نقد قرار گرفت و همین موجب شد تا با اعتماد به نفس بالاتری منتقدان را به بی انصافی متهم کند و از دوران طلایی تولید در ایران سخن گوید.

لزوم همراهی مجلس هشتم با دولت جدید موجب شد تا حتی پرونده اتاق امن نیز نتواند مانع رای آوردن محرابیان شود و از همین رو، کارمند سابق دانشگاه علم و صنعت بار دیگر بر کرسی وزارت صنایع و معادن تکیه زد.

استمهال بدی ۶۴۰۰ واحد تولیدی کوچک و نیمه متوسط در کشور با بدی های کمتر از ۲ میلیارد تومان از جمله مواردی بود که در دولت جدید تصویب شد. این موضوع خود می توانست زنگ خطر را برای وزارت صنایع و معادن در دوران جدید به صدا درآورد، اما مسوولان این وزارتخانه این پیام را نگرفتند و با افتخار از حمایت های دولت از صنعت سخن گفتند.

توقف فعالیت ۴۰ درصد کارخانه های کشور

به گزارش ایلنا، هشدارهای نمایندگان مجلس از وضعیت صنعت هم راه به جایی نبرد. ۳ ماه پیش محمدرضا خباز، مخبر کمیسیون اقتصادی مجلس از توقف فعالیت حدود ۴۰ درصد از کارخانه ها در کشور خبر داد و گفت: در این باره کمیسیون اقتصادی مجلس جلسه ای با وزیر اقتصاد داشت و درخواست تشکیل کمیته بررسی آثار بحران اقتصادی جهان بر بنگاه های اقتصادی کشور مطرح شد. وی گفت: از مدت ها قبل بحث تاثیر بحران اقتصادی جهان بر اقتصاد ایران در کمیسیون اقتصادی مجلس مطرح بود که چرا نسبت به این اتفاقات جدید دنیا و آثار آن بر کشور ما با حالت بی تفاوتی و تصمیم گیری نکردن روبرو هستیم. مخبر کمیسیون اقتصادی در ادامه افزود: کمیسیون اقتصادی مجلس چند روز پیش به شهر فلورجان که در ۸ کیلومتری اصفهان قرار دارد رفت. تصویری که ابتدا در ذهن داشتیم این بود که باید صنایع بزرگ و مهمی در آنجا باشند. وقتی پای صحبت های صنعتگران و سرمایه گذاران بخش های تولیدی و صنعتی نشستیم، تعجب کردیم از این همه درد دل که اینها داشتند؛ البته همه جای کشور تقریباً همین طور است. وی در ادامه گفت: شهرک صنعتی طوس در مشهد و شهرک صنعتی البرز در تهران و بسیاری از جاهای دیگر نیز وضعیت مشابهی دارند. نزدیک به ۴۰ درصد کارخانه ها کار نمی کنند و دسته دسته کارگران را بیکار می کنند. بعد از بازدید از شهرک صنعتی فلورجان پیشنهاد تشکیل کمیته بررسی اثرات بحران اقتصادی جهان بر بنگاه های اقتصادی کشور به رئیس کمیسیون اقتصادی داده شد.

گزارشی که کار دست محرابیان داد

موج جدید انتقادات از وضعیت صنعت و نیز آمارهای ارائه شده واکنش محرابیان را به همراه داشت. وی به منتقدان به طعنه اعلام کرد که وزارت متبوع وی آمادگی دارد تا با برگزاری تورهایی، آنها را به کارخانه ها ببرد تا در مرحله نخست اوضاع صنعت را از نزدیک ببینند و دوم اینکه تفاوت ظرفیت با میزان تولید را درک کنند، هر چند وی فراموش کرده بود که عالی ترین مقام اجرایی کشور، ماهها پیش از آماری که وی به عنوان ظرفیت تولید نام برده بود، به مثابه تولید در کشور استفاده کرده بود.

محرابیان سعی کرد تا قدمی عقب ننشینند. آماری از رشد حدوداً ۱۰ درصدی صنعت و ۱۱ درصدی معدن ارائه کرد و مدعی شد که گزارش مبسوط به زودی توسط بانک مرکزی اعلام می شود.

مرگ بر دیکتاتور!

تجمع اعتراضی ۱۶ و ۱۷ آذر در دانشگاه شهید بهشتی بعد از سال ها سکوت دانشجویان این دانشگاه رخ داده است. دانشجویان این دانشگاه از روز ۱۶ آذر، همگام با سایر دانشگاه های سراسر کشور اعتراض خود را نسبت به دیکتاتوری و کودتا اعلام کردند. استادان دانشگاه شهید بهشتی نیز روز ۱۶ آذر به جمع دانشجویان پیوسته و همراه با آنها شعار مرگ بر دیکتاتور سردادند.

"زن" و "مقتعه" دو نشانه پستی از نظر خود

رژیم/ در رابطه با عکس و خبر جعلی رژیم

روشنگری، عکس و خبری که رسانه های مامور رژیم بعد از ضرب و شتم و دستگیری مجید توکلی دانشجوی امیرکبیر منتشر کردند، فقط سند سرکوبگری رژیم نیست، بلکه همچنین ماهیت واپسگرایانه و ضد زن رژیم را به نمایش میگذارد. از دید آنها اگر بر سر زندانی مثلا کلاه شاپو یا عمامه میگذارند به اندازه کافی او را تحقیر نکرده بودند، ولی اگر او را در هیبت یک زن و آنهم مقتعه بر سر نشان دهند او را به شدت تحقیر کرده اند. از این رو عکس او و بنی صدر را در لباس زنانه نشان میدهند. چگونگی ماجرا را از خبرنامه امیرکبیر بخوانید.

خبرنامه امیرکبیر:

ضرب و جرح شدید مجید توکلی هنگام بازداشت و خبرهای جعلی رسانه های دولتی، مجید توکلی دانشجویی بازداشتی که در روز ۱۶ آذر توسط ماموران امنیتی با ضرب و جرح شدید بازداشت شده بود، با تدویم شکنجه ها روبهرو است. به گزارش واحد زندانیان مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران، مجید توکلی روز گذشته در دانشگاه امیرکبیر هنگامی که همراه دیگر دانشجویان قصد خروج از دانشگاه را از در حافظ داشت، توسط مامورانی که در یک خودروی ون سفید بدون پلاک و یک پژو ۴۰۵ پلاک دولتی منتظرش بودند بازداشت شد.

مجید توکلی دانشجویی بازداشتی که در روز ۱۶ آذر توسط ماموران امنیتی با ضرب و جرح شدید بازداشت شده بود، با تدویم شکنجه ها روبهرو است. ماموران امنیتی در هنگام بازداشت آقای توکلی در محدوده چهارراه کالج او را به شدت مورد ضرب و شتم قرار دادند. ضرب و شتم این فعال دانشجویی به حدی بوده که عیبران و رهگذاران را شوکه کرده است. شاهدان عینی به مجموعه گفتند، بعد از سخنرانی توکلی در دانشگاه امیرکبیر تعدادی از دانشجویان قصد همراهی کردن او از دانشگاه را داشته اند. با کمک دانشجویان و مردم، توکلی کاپشن تیره خود را با یک کاپشن کرم رنگ، عوض کرده و همراه چند فعال دانشجویی دیگر از در منتهی به خیابان حافظ خارج شده و به طرف چهارراه کالج حرکت می کند. در چهار راه کالج یک ون سفید و یک پژو ۴۰۵ راه مجید و چهار همراه او را می بندند و بعد از ضرب و شتم شدید وی را به زور و با خشونت سوار ماشین می کنند.

یکی از شاهدان عینی که از دانشجویان محروم از تحصیل دانشگاه امیرکبیر است به مجموعه گفت: "عکس های خبرگزاری های دولتی و گزارشات آنان کاملا ساختگی بوده و مصداق بارز استفاده حکومت از روش های غیراخلاقی علیه فعالان دانشجویی و مدنی در ایران است."

این در حالی است که طبق گزارش های دریافتی مجید توکلی در یک بازداشتگاه واقع در خیابان نجات الهی مورد شکنجه ماموران امنیتی قرار گرفته و پس از آن به محل نامشخصی منتقل شده است.

ماموران امنیتی با کمک رسانه های هوادار دولت امروز سعی بر جعل واقعیات خبر بازداشت مجید توکلی با توجه به نوع بازداشت اش را داشته اند. شاهدان عینی خبرهای رسانه های حامی دولت احمدی نژاد را کاملا تکذیب کرده اند.

این نوع بازداشت که همراه با ضرب و شتم شدید این دانشجو بوده است و همراهی رسانه های امنیتی، نگرانی ها نسبت به وضعیت این فعال دانشجویی را بیش تر کرده است.

لازم به یادآوری است، مجید توکلی دو سال پیش نیز به مدت ۱۵ ماه به اتهام چاپ نشریات جعلی در زندان بود که بعد از این مدت از اتهامات وارده تبرئه شد. او در مدت زندان ۷۰ مورد از شکنجه های صورت گرفته بر روی خود را افشا کرد.

همچنین او بار دیگر در مراسم بزرگداشت مهندس بازرگان که لغو شده بود بازداشت و مدت ۱۱۵ روز را در سلول های انفرادی بند ۲۰۹ زندان

طبق پیش بینی وزیر، گزارش بانک مرکزی اعلام شد، اما محصل این گزارش تصویری معکوس از ادعاهای وزیر بود. بانک مرکزی در این گزارش وضعیت صنعت را بحرانی خواند. در این گزارش به کاهش ۴ درصدی سرمایه گذاری بر اساس جوازهای تاسیس واحدهای صنعتی، کاهش ۴۵ درصدی تعداد جوازهای تاسیس واحدهای صنعتی، کاهش ۶/۸ درصدی تعداد پروانه های بهره برداری از واحدهای صنعتی و کاهش ۴/۷ درصدی اشتغال بر اساس جوازهای تاسیس واحدهای صنعتی که از شاخص های مهم صنعتی محسوب می شد، اشاره شده بود. در این گزارش اشاره شده بود که این نمونه ها فقط گوشه ای از گزارش تحولات اقتصادی سال ۱۳۸۷ بانک مرکزی است و این شاخص های منفی در کنار کاهش تولیدی، نشان می دهد که بحران تولیدات صنعتی کشور فراتر از تصورات خواهد بود.

بر اساس اعلام بانک مرکزی، در بخش صنعت و معدن در سال ۱۳۸۷، پیامدهای رکود جهانی و همچنین رکود حاکم بر ساخت و ساز واحدهای مسکونی در کشور، فعالیت های بخش صنعت و معدن را تحت تاثیر قرار داد. طبق نتایج بررسی عملکرد کارگاه های بزرگ صنعتی در ۶ ماه اول سال ۱۳۸۷، شاخص تولید کارگاه های بزرگ صنعتی در این دوره در مقایسه با مدت مشابه سال قبل ۶/۳ درصد افزایش داشت. این در حالی بود که این شاخص در ۶ ماه اول سال قبل از آن ۱۱/۴ درصد بود. همچنین در ۶ ماه اول سال ۱۳۸۷ شاخص اشتغال کارکنان کارگاه های بزرگ صنعتی با ۱/۱ درصد کاهش نسبت به مدت مشابه سال قبل روبرو بود.

همچنین توجه به شاخص قیمت سهام شرکت های تولیدی یا به عبارت دیگر شاخص صنعت از دیگر عوامل مدنظر برای توجه به بحران صنعت است، چرا که بنا به گزارش بانک مرکزی این شاخص در سال گذشته ۲۲/۵ درصد کاهش داشته است. همچنین در همین دوره شاخص کل قیمت و بازده سهام ۲۱ درصد کاهش داشت.

همچنین تعداد صدور پروانه های بهره برداری از واحدهای صنعتی نیز شاخص دیگری بود که می تواند وضعیت بحرانی صنعت را نشان دهد، به گونه ای که تعداد این پروانه ها در سال گذشته نسبت به سال ۱۳۸۶ حدود ۶/۸ درصد کاهش داشته و از میان ۲۴ رشته صنعتی، ۱۶ رشته با کاهش تعداد پروانه های بهره برداری مواجه شده اند. این به آن معنا است که هم سرمایه گذاری و هم اشتغال را باید نادیده گرفت.

با فاصله کوتاهی از انتشار این گزارش، چند رخداد دیگر نیز کار دست وزیر جوان صنایع داد. تجمع فعالان صنعت نساجی در مقابل وزارت صنایع در اعتراض به بدقولی های این وزارتخانه، تجمع کامیون داران در مقابل سایپا، انتقادات فعالان صنعت فولاد مبنی بر دیوی فولاد تولید کشور در انبازها و وضع نامساعد این کارخانه ها، ناتوانی مسوولان وزارتخانه در واگذاری معادن، اظهارات یکی از نمایندگان مبنی بر فعالیت کارخانه های کشور با ظرفیت کمتر از ۴۰ درصد در کشور ... روی هم وضع را برای محرابیان بدتر کرد.

از بهشت صنعت ایران، آتش بیرون می زند

به گزارش ایلنا، نشست وزیر صنایع با فعالان اقتصادی استان اصفهان فرصتی برای محرابیان فراهم کرد تا به منتقدان پاسخ دهد. وی با اشاره به صحبت های نماینده مجلس، اظهارات وی درباره فعالیت ۴۰ درصدی صنعت را از عجایب دنیای ریاضی خواند و با ارائه آماری دیگر از وضع صنعت، مدعی بهبود حال و هوای تولید در کشور شد، اما در همان جلسه، برخی از فعالان اقتصادی که کاسه صبرشان لبریز شده بود، در طعنه ای به وزیر یادآور شدند که اگر مطابق ادعای مسوولان وزارت صنایع، درهای بهشت باز است چرا آتش همه را می سوزاند. محصل این فعل و انفعالات در تولید کشور سبب شده است که امروز نمایندگان بار دیگر استیضاح محرابیان را در دستور کار خود قرار دهند. توجیهات وزیر صنایع و معادن البته مشخص است. وی بار دیگر انتقادات را متوجه سیستم بانکی کشور خواهد کرد و البته با ارائه آماری وضع صنعت کشور را مساعد نشان خواهد داد، اما آیا گزارش بانک مرکزی مبنی بر رکود سنگین در صنعت کشور و نیز افزایش روزانه تعداد بیکاران در کشور گویای خوبی برای ضعف مفرط حاکم بر وزارت متولی صنعت و معدن کشور نیست؟ نمایندگان مجلس بزودی جواب خود را به این موضوع خواهند داد.

۱۸ آذر ۱۳۸۸

استادان دانشگاه بهشتی به همراه دانشجویان معترض شعار میدادند:

اوین گذارند و اخیرا با تودیع وثیقه سنگین آزاد شده بود. ۱۸ آذر ۱۳۸۸

پس از حوادث ۱۴ ژوئیه ۱۷۸۹ فرانسه :

لویی شانزدهم : آیا این شورش است ؟

دوک دولاروشفوک : خیر اعلیحضرت، انقلاب است.

محسنی اژه ای : "از امروز به بعد هیچ اغماضی در کار نیست"

سایت خبری راه کارگر : آسوشیتد پرس: پس از جدیدترین تجمعات گسترده نیروهای اپوزیسیون در ایران ، مقامات حکومتی خبر از بکارگیری اقدامات شدیدتری در تقابل با تظاهر کنندگان داده اند . این را دادستان کل کشور ، غلامحسین محسنی اژه ای ، امروز به اطلاع رسانده است . وی گفته که نیروهای انتظامی تا کنون از خود نرمش نشان داده اند ولی " از امروز به بعد هیچ اغماضی در کار نخواهد بود .

ایرنا هم در این مورد و به نقل از اژه ای نوشته : " از نهادهای امنیتی، انتظامی و قضایی خواسته شده است بیش از این به قانون شکنان و کسانی که نظم و امنیت جامعه را برهم می زنند، مهلت داده نشود. ۸ دسامبر - ۱۷ آذر ۲۰۰۹

میوه های وارداتی تیر خلاص بر پیکر کشاورزان!

اکنونوز: سال گذشته وقتی سیب های وارداتی از کشورهای مختلف به ایران وارد شد مرغوبترین سیب در کشور تولید می شد و این امر بزرگترین ضربه را به کشاورزان وارد آورد .

واردات میوه هایی مانند سیب ، موز و پرتقال که در صدر جدول میوه های وارداتی به کشور قرار دارند دقیقا در زمانی وارد کشور شدند که مشابه آنها در ایران تولید می شود.

گفته می شود، واردات موز ، سیب و پرتقال در ایران به صورت انحصاری در دست چند شخص قرار دارد که فقط با هدف منافع شخصی و با دست یافتن به لابی هایی که هر کسی از آن برخوردار نیست دست به واردات غیر قانونی این سه قلم در کشور زده اند و به جز از ضرر برای کشاورزان هیچ چیزی را به ارمغان نخواهد آورد .

درگیری و تعطیلی کلاس های درس در دانشگاه تهران

بی بی سی : در پی بروز درگیری در دانشکده فنی دانشگاه تهران میان دانشجویان مخالف دولت از یک سو و مأموران لباس شخصی و دانشجویان بسیجی از سوی دیگر، کلاس های درس در این دانشگاه تعطیل شده است.

یکی از دانشجویان این دانشگاه به بی بی سی گفت که پس از درگیری های ساعات اولیه صبح امروز (سه شنبه ۱۷ آذر ۸ دسامبر) که به ویژه در محل دانشکده فنی رخ داد و به شکسته شدن درها و شیشه های این دانشکده انجامید، از درگیری میان دو گروه تا حدودی کاسته شده، اما جو دانشگاه همچنان متشنج است.

پیش تر شاهد عینی دیگری به بی بی سی گفته بود که دانشجویان مخالف دولت قصد داشتند در اعتراض به نحوه برخورد مأموران لباس شخصی در روز ۱۶ آذر در دانشکده فنی تجمع کنند که درگیری رخ داد. به گفته شاهدان، مأموران لباس شخصی برای برخورد با دانشجویان از باتوم استفاده کردند.

تصاویر منتشر شده در یوتیوب هم صحنه ای را نشان می دهد که دانشجویان ظاهرا برای خنثی کردن گاز اشک آوری که به درون راهروی دانشکده فنی پرتاب شده، آتش روشن کرده اند.

خبرگزاری رسمی دولت ایران گزارش داده است که مأموران "نظامی و انتظامی" از صبح روز سه شنبه در اطراف دانشگاه تهران مستقر شده بودند و مسنولان انتظامات دانشگاه هم پس از کاسته شدن از شدت درگیری ها، درهای اصلی دانشگاه را بسته اند.

خبرگزاری های حامی دولت نوشته اند که تعداد دانشجویان بسیجی و هوادار دولت بسیار بیش از معترضان بوده است، اما دانشجویان معترض می گویند که تعداد زیادی از مأموران لباس شخصی که دانشجویان این دانشگاه نبوده اند، در جمع هواداران دولت دیده می شدند.

گفته می شود یکی از دلایل تعطیلی کلاس های دانشگاه تهران، اعتراض دانشجویان به حضور افراد غیر دانشجو در این دانشگاه بوده است.

خبرنگاران رسانه های بین المللی از حضور در سطح شهر تهران برای پوشش خبری حوادث روزهای ۱۶ و ۱۷ آذر منع شده اند.

۱۷ آذر ۱۳۸۸

درگیری و تعطیلی کلاس های درس در دانشگاه تهران - ۱۷ آذر

بی بی سی: در پی بروز درگیری در دانشکده فنی دانشگاه تهران میان دانشجویان مخالف دولت از یک سو و مأموران لباس شخصی و دانشجویان بسیجی از سوی دیگر، کلاس های درس در این دانشگاه تعطیل شده است.

یکی از دانشجویان این دانشگاه به بی بی سی گفت که پس از درگیری های ساعات اولیه صبح امروز (سه شنبه ۱۷ آذر - ۸ دسامبر) که به ویژه در محل دانشکده فنی رخ داد و به شکسته شدن درها و شیشه های این دانشکده انجامید، از درگیری میان دو گروه تا حدودی کاسته شده، اما جو دانشگاه همچنان متشنج است.

نیروهای رژیم پس از قتل ۳ کاسبکار کرد، اجساد آنان را به آتش کشیدند!

کردستان میدیا: نیروهای رژیم پس از قتل ۳ کاسبکار کرد، اجساد آنان را به آتش کشیدند.

به گزارش خبرگزاری کردستان، این سه تن به اسامی "پزشک اسدی، گرمان عمری و بنگین صوفی زاده"، شامگاه چهار دهم آذر در درون چند دستگاه اتومبیل متعلق به کاسبکاران بر اثر تیراندازی نیروهای رژیم جان باختند.

این کاسبکاران که از اهالی مناطق "سوما" و "شپیران" سلماس بودند در حد فاصل روستای "کوران" و "شیره نی" هدف تیراندازی نیروهای رژیم قرار گرفتند.

نیروهای رژیم پس از سوزاندن اجساد این کاسبکاران در اتومبیل هایشان، تا لحظه ای مخابره این خبر از تحویل دادن اجساد آنان به خانواده هایشان خودداری نموده اند.

بنگین صوفی زاده و پزشک اسدی، اهل روستای "کورمک" و گرمان عمری، اهل روستای "شیره نی" بودند. سایت خبری راه کارگر

* پیوندها *

سردبیر نشریه : منصور نجفی

mansour.nadjifi@telia.com

ایمیل روابط عمومی سازمان

public@rahekargar.net

تلفن روابط عمومی سازمان

0049-69-50699530

شماره فاکس سازمان

۳۳-۱-۴۳۴۵۵۸۰۴

سایت راه کارگر

www.rahekargar.net

سایت خبری راه کارگر

<http://rahekargar.wordpress.com/m>

سایت اتحاد چپ کارگری

www.etehadchap.org

سایت رادیو صدای کارگران ایران

www.sedayekargaran.com

نشر بیدار

www.nashrebidar.com

نشریه انگلیسی ایران بولتن

www.iran-bulletin.org

توجه : مقالاتی که با کد " دیدگاه " مشخص میشوند، الزاما بیانگر مواضع سازمان نیستند.